

ring osv. Den nationale kvalitetsstrategi skal således først og fremmest opstille indholdskrav, som sikrer et højt kvalitetsniveau i det danske uddannelsessystem. Et centralt middel til at opnå dette mål eller fyrtårn er fortsat at etablere et uafhængigt nationalt kvalitetsinstitut, som også flere ordførere og ministeren har berørt, der skal sikre en løbende og systematisk evaluering af alle uddannelser og uddannelsesinstitutioner i naturlig sammenhæng med brugere, aftagere og eksperter i de lokale institutioner, og bestyrelsen skal selvfølgelig sammensættes, så aftagerne er stærkt repræsenteret.

Kvalitetsinstituttet skal fungere som institut-ionsparringspartner og opstille konkret anbefaling til forbedring af bestræbelserne for at nå de bedst mulige resultater. Der skal også skabes rammer, der kan sikre en konsekvent opfølgning af evaluering, som bl.a. indeholder incitament for uddannelsesinstitutionerne til konkret at forbedre uddannelseskvaliteten.

Vi foreslår som bekendt også, at der i forlængelse heraf etableres en vidensbank, som også flere har omtalt, under kvalitetsinstituttet, der skal foreslå indsamling af eksterne og landsdækkende kvalitetsvurdering, resultatmåling, lokale erfaringer og relevante statistikker og herunder naturligvis indsamle tilsvarende internationale undersøgelser og ekspertise.

Denne viden skal naturligvis distribueres, så den er tilgængelig for både underviseren, eleven, den studerende og alle institutionerne. Samtidig forventer forslagsstillerne, at ministeren i OECD-kredsen arbejder for, at OECD udformer kvalitetsudviklingsløsningsforslag på baggrund af de forskellige erfaringer i medlemslandene. Med realisering af alle disse initiativer forventer V og K, at Danmark i løbet af få år vil befinde sig i den uddannelsespolitiske elite, hvor vi – de investerede ressourcer taget i betragtning – rettelig hører hjemme.

Vi mener altså, det fremsatte forslag vil betyde, at det er et rent vinderspil, hvor alle parter kommer styrket ud, både underviseren, studerende og de involverede uddannelsesinstitutioner. Alle parter har en naturlig interesse i en bevidst og målrettet kvalitativ satsning. Det burde være indiskutabelt, at der er et indlysende behov for at få opstillet mere præcise indholdsmæssige fyrtårne, og en helt central forudsætning for udvikling af skolens og uddannelsesinstitutionernes kvalitet er naturligvis formulering og opstilling af indholdsmæssige sigt punkter og en opfølgning af, hvordan der

løbende gennemføres evalueringer og målinger på den enkelte uddannelsesinstitution. Og disse resultater kan sammenlignes både lokalt, regionalt, nationalt og internationalt.

Venstre har også med glæde noteret sig, at også regeringen her på det sidste er begyndt at gøre sig tilsvarende betragtninger. I det omtalte oplæg »Uddannelse – Omkostninger og Resultater« fra november 1997, som er en del af serien »Danmark som foregangsland«, efterlyser regeringen også selv mere konkrete og operationelle mål for elevernes færdigheder. I samme oplæg står der, at for at sikre en høj kvalitet er der behov for, at der på alle områder i uddannelsessystemet foretages systematiske evalueringer, og det noteres endvidere, at det på nuværende tidspunkt sker på de videregående uddannelsesinstitutioner. Det er glædeligt, at også regeringen kommer med en erkendelse dér.

Fra Venstres side lægger vi også megen vægt på, at aftagerne, primært det private erhvervsliv, inddrages meget stærkere. Også på dette område viser undervisningsministeren en stigende forståelse for synspunkter, som forslagsstillerne har haft og forfægtet i årevis. Jeg kan ligeud sige, at vi fra forslagsstillerne side er så svært tilfredse med oplægget »National kompetencestrategi«, som ministeren står i spidsen for, at vi faktisk selv kunne have forfattet oplægget. Jeg ved ikke, om ministeren opfatter det som en ros, men jeg mener, han bør modtage det i den ånd.

Sagligt set mener vi, at der i de to oplæg, altså både i »National kompetencestrategi« og »Danmark som foregangsland«, er så mange sammenfaldende holdninger og mål med beslutningsforslaget her fra V og K, at det burde være muligt at kunne mødes i en fælles formulering af en national kvalitetssikring til glæde og gavn for de over en million brugere af vort uddannelsessystem.

Jeg vil her til sidst lige gøre et par bemærkninger til nogle af ordførerne og også forsøge at svare meget kort på nogle af de spørgsmål, der er stillet.

Først en kommentar til både ministeren, den socialdemokratiske ordfører og SF's ordfører om folkeskoleforliget:

Nu har jeg ikke den præcise dato, men jeg tror, det var den 2. september sidste år, vi havde et møde hos ministeren, hvor vi drøftede 8-punkts-planen, altså handlingsprogrammet »Folkeskolen år 2000«, og jeg vil i hvert fald på